

технічний і художній рівень свідчить не тільки про вільне й бездоганне володіння білоруської дослідниці латинською мовою, а також про її ерудованість у сфері поезики та неабиякі поетичні здібності.

Важливо, що Ж. Некрашевич-Коротка у своїх судженнях постійно звертається до паралелей між європейською й білоруською літературною традицією. Сформований у монографії значний теоретичний інструментарій дозволяє переосмислити заангажовані підходи шляхом здійснення серйозного критичного аналізу мовних і літературних явищ епохи Ренесансу, а концептуальне осмислення заявленої проблематики в контексті рецепції античної й західноєвропейської культури допомагає більш точно визначити генезис і шляхи розвитку національної білоруської літературної традиції, виявити подібності й розбіжності інтелектуальних парадигм різних культур.

Маємо надію, що книга буде корисна широкому колу допитливих читачів, які цікавляться сучасною літературою. Монографія Ж.В. Некрашевич-Короткої «Беларуская лацінамоўная паэзія: ранні Рэнесанс» може з повним правом вважатися подією в науковому світі, і, безперечно, заслуговує на продовження. Заснована на інтеграції наукової теорії й практики об'єктивність дослідження, поєднана з глибинною логікою автора, дозволяє максимально наблизитися до класичних принципів текстології – мистецтва тлумачення художнього твору. Адже, як говорив Аристотель, «книга гарна лише тоді, коли автор у ній висловлює тільки те, що потрібно, і так, як слід». Сподіваємося, що все це забезпечить монографії успіх серед філологів – як лінгвістів, так і літературознавців, фахівців з історії та культурології.

Бойко Н.В.

ПРО «ВІСНИК ЛЬВІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ (№ 48, ЗА 2009 РІК) – ДО 80-РІЧЧЯ ПРОФЕСОРА ВОЛОДИМИРА АНДРІЙОВИЧА МОТОРНОГО

Нещодавно у Львівському національному університеті імені Івана Франка (точніше у Віснику львівського університету, випуску 48-му за 2009 рік) було фактично здійснено цікаве наукове видання на честь 80-річчя відомого славіста-літературознавця, дослідника міжслов'янських літературних та культурних взаємин, перекладача – професора кафедри слов'янської філології Львівського національного університету імені Івана Франка – Володимира Андрійовича Моторного. У збірнику під рубриками: «Літературознавство»; «Мовознавство»; «Історія та культура»; «Есеї та переклади» вміщено численні статті колег, учнів і послідовників В.А.Моторного, а також інших славістів і літераторів: з України насамперед, але і з інших країн слов'янського світу. Йдеться про актуальні

проблеми (традиції і новаторство) мови, літератури, історії й культури зарубіжних слов'янських народів, однак, завжди «у контакті» з українстикою. Зокрема подано бібліографію праць В.Моторного за 2004-2009 роки. Окрему рубрику становлять *есеї та переклади* (тематично пов'язані саме з даною проблематикою). Більшість статей надруковано українською мовою, хоча є й статті мовами: чеською, словацькою, польською тощо. Усі без винятку публікації цього збірника є кваліфікованими, однак всі назвати у короткій хроніці – не можливо, отже, назвемо для прикладу лише деякі, скажімо, в розрізі літературознавства: стаття **Миколи Ільницького** «Ранній український модернізм: польська рецепція»; **Алли Татаренко** «Вечеря у святої Аполлонії» Мілети Продановича як постмодерна біографія»; **Григорія Мовчанюка** «Романтична смерть гетьмана в трагедії Й.-В. Фріча «Іван Мазепа»; **Людмили Петрухіної** «Поетична топографія слов'янської романтичної балади»; **Володимира Мовчанюка** «Іван Підкова» Тараса Шевченка та проблема історичної поеми»; **Зоряни Гук** «Роман «Хазарський словник» у контексті жанрових пошуків М. Павича»; узагальнюючих статей – **Надії Брालинської** «Чеський поетизм у контексті літературного процесу в Чехословаччині першої половини ХХ-го століття».

Серед статей мовознавчих привертають увагу зокрема статті: **Людмили Васильєвої** «Концепція літературної мови Вука Караджича і сучасна лінгвальна ситуація в південнослов'янському регіоні»; **Ольги Паламарчук** «Українські оніми у чеських перекладах художньої літератури»; **Людмили Поліщук** «Вираження часових відношень у чеській фразеології»; **Олександра Моторного** «Сільськогосподарська тематика у фразеології верхньолужицької мови».

Своєрідний інтерес становлять есеї, зокрема **Юлії Булаховської** «Із спостережень над стилем прозової сатири Ярослава Гашека і Карела Чапека», де йдеться про різні «жанрові джерела», вірніш, різні традиції прозової сатири: як Ярослава Гашека (фольклорного походження й сатири Франсуа Рабле), так і сатири Карела Чапека, саме літературного походження, з художньої літератури й мистецтва Західної Європи).

Цікавими є роздуми **Романа Лубківського** під назвою «Тріумфальний анабазис бравого вояка Швейка в незалежній Україні» - це і аналіз твору Ярослава Гашека, і його читацька рецепція в Україні, і спроба характеристики самого Ярослава Гашека як людини й письменника, виконана у «вільній» письменницькій манері.

Карацуба М.Ю.